Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

adhibuꝰ s. Tertia exclusione q aut affirmat
cessione aut qd ex ea fieri ostendit. Sed q nsa
tis alicui uidebit dilucide demonstrauit nq ex
emplis cay gne exemplis subiecimus. Videt eius modi
q utendum exemplo. nq preceptio differat. aut alit
hoc in sermone atq; in dicendo sit utendum. s ut eoy
uoluntati satisfiat. q qd aliq in loco uideri: alio in
loco nimonstrauit e nequeunt cognosce. Ergo in hac
causa q ap groos e puagata. cu epaminondas thebanoy
impr: qd ei qui sibi ex lege prior successerat ex
ercitu nuntiuit. y cu paucos ipe dies contra lege exercitu
retinuisset. Lacedemones fundum uecit. Potest accusator
argumentatione vti p inductione. cu septu legis contra
sententia defendat. ad hc modu. Si iudices id q epa
minondas aut legis septore sensisse ad sebat ad lege
y addat hac exceptione. exceptqua siqs rei p. causa
exercitu ntradiit. parentinus. ito optmor. Qd si uos
metipsi qd aura religione y sapia remoussimu
e. ista honous causa hac exceptione in uiuslu ppli
ad lege assebi iubeatis. ppls theban id parebit ne
fieri: p fecto nparebit. Qd q assebi ad lege nefas e.
id seq quasi assepti sit recti uob iudeatur: Hoc
uram intelligitua. nprtia iudi o iudices. Qd si iustus
corrigi. neq; a illo. neq; a uob septors uoluntas pt.